

פתיחת הזימון

בזכותו של החכם יובל הי"ו זכינו לשמוע ולקיים את מסורת בית אבא, לפתוח את הזימון של ברכת המזון בפסוקים המפורטים מטה בצילום.

מוכרים לכולנו הברכונים המודפסים, שרוב רובם פותחים את הזימון בפסקה המתחילה ב-"אברכה את ה' בכל עת...". בבית אבא "המחבר" שמענו את הפתיחה הרשומה לפניכם. נכון שלא קל לאמץ מסורת לא כל כך מוכרת, אך נאמנים עלינו העדויות ואותן נאמץ בעזרת השם.

ואם אנו ליד השולחן לקראת ברכת המזון ראוי לזכור שפצחנו בשירת: "צור משלו אכלנו...שבענו והותרנו...", לפני שהמזמן פתח בלשון הזימון. והוא ארבעת הפסוקים.

הפסוק הראשון, שמות כג 25, פותח בלשון רבים, ברכה המוגדרת כברכה שאינה נמאסת; ולאחריה עוטבר ללשון יחיד, לאוכל עצמו, המבקש את ברכת ה' באופן פרטי וגופניץ מברכת המזון שופעת עלינו הברכה המצויה בכוס הברכה, שמשגר בעל הבית לביתו (אשתו) ולשאר בני ביתו ואורחי שולחנו.

הפסוק השני, הבא אחריו, שמות כג 26, משלים את שפע הברכה, שתחול על המסובים.

הפסוק השלישי, דברים ז' 15, מזכיר חוליים הבאים מידי שמים, שאותם יסיר ה' מעל האוכלים והמברכים. ואילו מדוי מצרים הרעים, שהעם הכיר מקרוב בגלות מצריים, יורחקו מאתנו ליפול של שונאינו.

הפסוק הרביעי, שמות טו 26, מלמדנו את החיסון, שגופנו נזקק לו למניעת מחלות, הוא לעשות את הטוב בעיני ה', לקיים את המצוות, החיוניות לבריאותנו, ולשמור את החוקים לשלמות הרוח והנפש, או אז ננצל מכל רע, כי ה' הוא הרופא, רופא המשפחה, והוא המרפא.